

Χουρμούζιον, Σύν. Ύμνασιον
Ν. Ἑλληνισμ. 15 σ. 8-23

Χουρμούζιος

(ρ. 404-414)
"Ἐν δ' αὖτε, ἐκδίδεται ἐκ τοῦ νῦν ἀρ. 229 / χειρογράφου τῆς μοῆς
Ἀγία Παντοκρήμοτος τοῦ Αγ." Ὅπου ἔσθ' ἡν ἐνγραφὴν:"
τοῦ τιμωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Χουρμούζιον τοῦ Κων-
σταντινουπόλεως ἐνόσχ' τῶν πάσαις ἐπισκοπαιῶν τῆς Ἑως
συμβαδίων. Τῷ φίλῳ μοι ἀρίστῳ κυρίῳ Ἀθανασίῳ Σκι-
αδᾷ τῷ Κεραλληναίῳ". Ὡς ἐν τῇ ἀναγραφῇ τοῦτο
ἐξεδόθη « ἐν Παταβίῳ, ἐν τῷ Ἑλληνισμοῦ τῆς κλεινῆς τῶν Ἑ-
τῶν ἀριστοκρατίας », κατὰ τὸ 1711.

Αὐτόθι γίνετα λόγος περὶ τῆς παιδείας καὶ τῷ σχολῳ
ἀνά τὴν ἑλληνικὴν ἀνατολήν, κατὰ τοῦ ^{πρώτου} ~~μετα~~ ^{μετὰ} τὴν γένη-
σιν τοῦ Χριστοῦ αἰῶνα.

κατὰ τὴν ἀπόφιν ὁ συγγραφεὺς Χουρμούζιος Κωνσταντινο-

Πολίτης ἦναι ἀδελφὸς τοῦ Ἀρτυνίου Βυζαντίου χρηματίσαντος
 διδασκάλου ἐν τῇ πατριαρχικῇ σχολῇ Κωνσταντινουπόλεως. Διάδοχος
 τοῦ Ἀρτυνίου ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἔγινετο ὁ Χανρμούζιος, ὅστις διέμενε
 ἐν γύμναιον σπουδάζων ἐν Παταβίῳ. Ἀπέθανε δὲ κατὰ τὸ αὐτὸν
 μέρος τοῦ 18^{ου} αἰ. μετὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀρτυνίου
 ἐπεσημειώθη τὸ 1715.